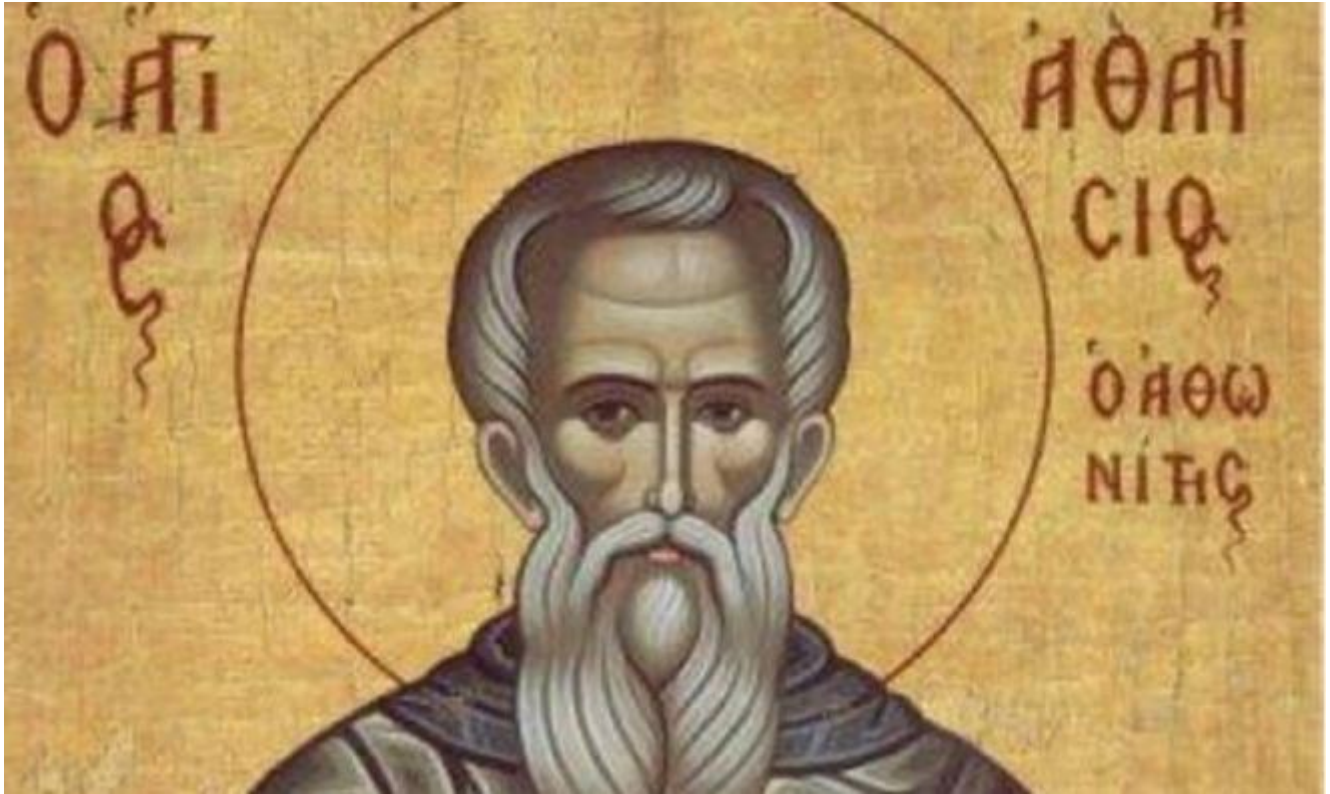

5 Ιουλίου: Εορτάζει ο Όσιος Αθανάσιος ο Αθωνίτης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Οσίων Αθανασίου του εν Άθω και Λαμπαδού του θαυματουργού και του Ιερομάρτυρος Στεφάνου Μητροπολίτου Ρηγίου Καλαβρίας, της Κάτω Ιταλίας.

Ο Αθανάσιος, της **Τραπεζούντας του Πόντου**, από ευσεβή και εύπορη οικογένεια, ολοκλήρωσε τις σπουδές στις περίφημες σχολές της Κωνσταντινούπολης.

Εκεί, γεννήθηκε στην ψυχή του η επιθυμία να γίνει μοναχός και να φθάσει στην ακρόρεια της ασκητικής ζωής. Πήγε σε Μοναστήρι στο όρος Κυμινάς της Μικράς Ασίας.

Στο σύντομο διάστημα εκεί ο Αθανάσιος, δοκιμάστηκε και διακρίθηκε για τις αρετές του. Έφθασε σε υψηλά πνευματικά επίπεδα, τον τιμούσαν, συμμοναστές και προσκυνητές. Αποφάσισε να φύγει και πήγε στον Άθω κοντά σε έναν έμπειρο ασκητή, υπακούοντάς τον με ταπεινοφροσύνη.

Πορευόμενος στα ενδότερα της ερήμου του Άθωνα, μετά από κόπους και θυσίες, δημιούργησε την πρώτη Αγιορείτικη Μονή της Μεγίστης Λαύρας, με την συνεισφορά του αυτοκράτορα Νικηφόρου Φωκά, με τον οποίο γνωριζόταν.

Ο Όσιος, αν και υπέργηρος, ανέβηκε για συντήρηση της οροφής, η οποία όμως κατέρρευσε και καταπλάκωσε τον ίδιο μαζί και άλλους μοναχούς της Μονής. Ο τρόπος εκδημίας του Οσίου Αθανασίου ήταν το επιστέγασμα των κόπων και των έργων του.

Η προσφορά του Οσίου Αθανασίου, τόσο με την πνευματική άσκηση όσο και τη χειρωνακτική εργασία, παραμένει στην ιστορία του Μοναχισμού παράδειγμα ταπεινού, έντιμου και εργατικού μοναχού. Ιδού πως ο υμνογράφος εκφράζει τη συνείδηση της Εκκλησίας σε τροπάριο της εορτής:

«Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως, Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, ...» (Στιχηρὸν Προσόμοιον. Ἦχος πλ. α΄ Χαίροις ἀσκητικῶν).